

at endel af Realiteten endog i temmelig høj Grad er bleven inddragen under Forhandlingen, fordi jeg ikke har turdet bestride den Forudsætning, hvorfra afstillige ærede Medlemmer ere gaaede ud, nemlig den, at Sagens Henvisning til et Udvalg let vilde blive ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse, og at altsaa en Forhandling om Udvalgs Nedsættelse maatte handle om Lovforslagets Mangler og gode Sider. Nu antager jeg det imidlertid rigtigt, for at Forhandlingen kan komme til en Afslutning, at begrænse den saaledes, som Forretningsorden og Sædvane fordre, og Forhandlingen dreier sig altsaa nu kun om det fremsatte Forslag om Sagens Henvisning til det betegnede Udvalg.

Berg: Jeg ser For skjellen imellem et særligt Udvalg og Finantsudvalget deri, at et særligt Udvalg vanskeligt kan udgaa at tage mange Spørgsmaal op, hvilket vilde være det Samme som Lovforslagets Udsættelse i denne Samling. Derksom derimod Forslaget henvises til et bestaaende Udvalg, saa kan det ialtfald efter den Motivering, som jeg har givet, utvivlsomt ikke forhindre Loven fra at komme frem i denne Sæksion.

Lb. Nielsen: Jeg skal dog bemærke, at jeg tror, at Sagens Henvisning til Finantsudvalget vil have den samme Følge som dens Henvisning til et særligt Udvalg, nemlig at Lovforslaget ikke kommer ud i denne Sæksion. Naar man veed, hvilken besværlig Gang Lovforslaget har haft i Landstinget — uviist af hvilken Grund — idet det først varede længe, inden Betænkningen kom frem, og dernæst inden Sagen blev sat paa Dagsordenen, samt, naar man veed, at der var indbragt motiverede Dagsordener i den Anledning, saa kan man jo nok, naar man ser hen til det Standpunkt af Samlingen, hvorpaa vi nu befinde os, og den Raafthed, hvormed der nu arbeides, sige sig selv, at det vil være ensbetydende med, at Loven ikke kommer ud. Da jeg nu veed, hvorledes flere af de Individuer, som der her er Tale om, have det — og det har jo ærede Medlemmer Erfaringer om ligesaa vel som jeg —, saa vil jeg ikke være med til at forsinke denne Sags Afgjørelse ved Henvisning til Finantsudvalget, og jeg skal derfor bestemt fraraade at stemme for dette Forslag. Forøvrigt skal jeg ikke komme ind paa Realiteten, da det forekommer mig, at denne Sag er tilstrækkelig drøftet.

Brit: Jeg vil ogsaa fraraade at gaa den Bei, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) anbefalede. Det forekommer mig, at det ærede Medlem med tilstrækkelig Sæthed allerede tidligere vilde have kunnet stille et saadant Forslag, som han har antydet, thi det er jo ikke saa særdeles indholdsrigt, og det kunde vistnok ikke have kostet det ærede Medlem mere end en ganske kort Tid at stille et saadant Forslag. Jeg kan derfor ikke forstaa den Begrundelse, som han nu er fremkommen med. Den Hovedbetingelse, som det ærede Medlem vilde stille i sit Forslag, nemlig at Anstalten skulde ligge paa et stille og roligt Sted og nær ved en Søstift, vil jo blive opfyldt, saafremt de Sagkyndige erklære sig derfor. Det har den høitærede Minister jo erklæret, og der vil altsaa ikke opnaas Noget ved at bruge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem har foreslaaet. Der kan jo ikke opnaas Mere ved, at Ministeren tiltræder et saadant Vædringsforslag, thi det har han jo allerede gjort, idet han har erklæret, at, saafremt de Sagkyndige erklære sig for et saadent Sted, saa vil han følge den Bei. Jeg ser altsaa ikke, at man kan opnaa Noget ved at gaa den Bei, som det ærede Medlem har foreslaaet.

Berg: Det ærede Medlem har ikke opfattet Ministeren rigtig. Den høitærede Minister har udtalt, at der var et Sted ved Kysten, som han vilde lade Sagkyndige undersøge, og at, naar de fandt dette Sted beleiligt, og hvis dette var afgjort til den Tid, saa vilde han vælge det Sted, men hvis de Sagkyndige ikke fandt Stedet beleiligt, saa kunde det godt være, at Anstalten kom til at ligge inde i Landet. Ministerens Udtalelse gik jo ud paa, at Stedet skulde være beliggende i umiddelbar Nærhed af Kjøbenhavn, og hvad saa? (Ufbrydelse). Ja, det er netop Sagen, at det kan staa baade med Hensyn til Beliggenheden og med Hensyn til Spadene. Det ærede Medlem kan være forviisjet om, at, hvis jeg havde kunnet stille Vædringsforslag, saa havde jeg gjort det.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Det forekommer mig, at jeg har talt tilstrækkelig tydeligt i denne Sag, idet jeg har sagt, at jeg maatte raadspørg mig med Sagkyndige med Hensyn til Pladsen. Derksom altsaa de Sagkyndige tiltræde den Mening, som det ærede Medlem for Veile Amts